

ΕΡΓΑΤΗΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΤΡΟΤΣΚΥΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΚΥΠΡΟΥ (ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ 4ης ΔΙΕΘΝΟΥΣ Ψ)

Αποφασιστική είναι η κατά του εθνοφροντισμού η εργατική τάξη της Δικτατορίας του προλεταριάτου — αυτή θα είναι η αναπόφευκτη έκβαση του ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΕΜΦΥΛΙΟΥ Πόλεμου.

(ΑΛΦΑΒΗΤΟ)

Διευθύνεται από ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ	Υπεύθυνος : ΓΙΩΡΓΗΣ ΧΕΙΜΑΡΡΙΔΗΣ	Γράμματα - Ανταποκρίσεις : Λεωκόσια — Αγ. Αντωνίου 1	ΔΕΤΚΩΣΙΑ — ΚΥΠΡΟΣ 2η χρονιά — 67 φύλλο	Συνδρομές Έσονται : Χρονιάτικη 10/- Έξαμηνια 5/-	Κυκλοφορεί κάθε ΚΥΡΙΑΚΗ Τμή 1 ΓΡΟΣΙ
--	------------------------------------	---	---	---	--

ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ, ΠΙΣΩ ΣΤΟ ΑΛΦΑ - ΒΗΤΑ!

«Σε καμιά χώρα οι εργάτες ΔΕ ΜΠΟΡΟΥΝΕ ΝΑ ΚΕΡΔΙΣΟΥΝΕ ΤΙΣ ΑΠΕΡΓΙΕΣ ΤΟΥΣ όταν αυτές είναι απομονωμένα κινήματα· μπορούν να κερδίσουν τις απεργίες ΜΟΝΑΧΑ, όταν οι εργάτες δεν είναι σε χωριστά εργοστάσια συνενωθόντες για αρειμαία υποστήριξη, όταν ιδρύσουνε μια κοινή οργάνωση, ΚΙ' ΟΤΑΝ ΔΙΕΞΑΓΟΥΝΕ ΕΝΑ ΕΝΩΜΕΝΟ ΑΓΩΝΑ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑΡΧΩΝ».

(«Αλφάβητο του Κομμουνισμού». Έκδοση Σοσιαλιστικού βιβλιοπωλείου, Αθήνα, 1924, σελίδα 152).

Είναι σωστό, σωστότατο, πώς οι σημερινές διεθνείς και τοπικές συνθήκες στο οικονομικό, στο κοινωνικό και στο πολιτικό πεδίο δεν είναι στην υλότητα και στη λεπτομέρειά τους οι ίδιες με τις συνθήκες που επικρατούσανε την εποχή που γράφτηκε το «Αλφάβητο του Κομμουνισμού». Είναι ακόμα σωστό πώς ο Μαρξισμός δεν είναι δόγμα απολιθωμένο, μα είναι μια ζωντανή μέθοδος έρευνας των κοινωνικών φαινομένων κ' επιστημονικής ανάλυσης των καταστάσεων.

Το πρόγραμμα της Τροτσκυστικής παράταξης καταδικάζει τις τμηματικές απεργίες. Άπαντα, πολλές φορές, απ' τον καιρό πέρου της απεργίας της Κ.Ε.Ο. κ' ύστερα της Κ.Μ.Ε. και των Αμιαντωρύχων και τελευταία της απεργίας χτιστών, είπαμε κ' επαναλάβαμε πώς μόνο ΜΕ ΤΗΝ ΟΛΟΠΛΕΥΡΗ, ΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑΚΗ ΠΑΛΗ, ΟΛΟΚΛΗΡΗΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ, θα γίνει, μπορείτο να υπερασπιστούνε οι κατακτήσεις της τάξης και να κερδιστούνε κ' άλλες.

Είπαμε και ξανάπαμε πώς η πείρα των έφτα χρόνων υπόμνητογραφίας, διαμαρτυρολογίας, χαρτοπλέμου, πηγματικών απεργιών και διαρων στάσεων ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΜΑΣ ΕΧΕΙ ΔΙΔΑΞΕΙ πώς αυτή η ταχτική είναι ανίκανη να πετύχει τους σκοπούς της εργατικής τάξης. Τονίσαμε άπαντα πώς η μόνη ταχτική που θα μπορούσε να πετύχει είναι η ταχτική της γενικής απεργίας, της παναπεργίας μέχρι τη νίκη. Ολόκληρη η εργατική τάξη ενωμένη σ' ένα ένιατο, μονολιτικό, άσφαλμένο μέτωπο, να μπεί στον απεργιακό αγώνα— ΟΧΙ ΤΟ ΕΝΑ ΤΜΗΜΑ, ΎΣΤΕΡΑ ΤΟ ΑΛΛΟ, ΤΜΗΜΑΤΙΚΑ ΚΑΙ ΜΕΜΟΝΩΜΕΝΑ!

Καλέσαμε την Κ. Ε. του ΑΚΕΛ και την Π.Ε.Ο. να συνεργαστεί μαζί μας σ' αυτή σφρηλάτηση ενός επιστημονικού μαχητικού προγράμματος δράσης στη τωρινή περίοδο, για την υπεράσπιση των κατακτήσεων της εργατικής τάξης και για τη δημιουργία ενός ΕΝΙΑΙΟΥ, ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ ενάντια στο Αστυνομικό Κράτος και με στόχο άμεσο την ΚΥΡΙΑΡΧΗ ΣΥΝΤΑΧΤΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ. ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΜΕ ακόμα την απάντησή τους.

Η σημερινή περίοδο που περνάμε, με την ολοένα και πιο έντονη επίθεση της αντίδρασης, και τη προσπάθειά της, να τσακίσει το εργατικό κίνημα και να εφαρμόσει άνοητα πιά το αστυνομικό κράτος, ΔΕΝ ΣΗΚΩΝΕΙ ΑΝΑΒΟΛΕΣ! Κάθε λεπτό που περνάει πρέπει να λογαριάζεται.

Έχουμε κάνει τις διαπιστώσεις μας κ' ΕΜΕΙΣ και το ΑΚΕΛ και η Π.Ε.Ο. σχετικά με τις προθέσεις της αντίδρασης και το στόχο της και, σε γενικές γραμμές, συμφωνάμε. ΤΩΡΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΒΑΛΟΥΜΕ ΣΤΗ ΠΡΑΞΗ ΤΗ ΘΕΩΡΙΑ, ΝΑ ΚΑΤΑΡΤΙΣΟΥΜΕ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΡΑΣΗΣ, ΝΑ ΚΑΘΟΡΙΣΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΑΜΕΣΟΥΣ ΚΙ' ΑΠΟΤΕΡΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ ΜΑΣ ΚΑΙ, ΠΡΟ ΠΑΝΤΟΣ, ΤΗ ΜΕΘΟΔΟ ΕΠΙΔΙΩΞΗΣ ΤΟΥΣ, ΔΗΛΑΔΗ ΤΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΚΑΙ ΤΑΧΤΙΚΗ του ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ.

Η Τροτσκυστική θέση είναι η γενική υποβολή αίτημάτων όλων των εργατών για μια γενική κί, ανεξάρτητη αύξηση μεροκαμάτων ΤΡΙΑΝΤΑ ΤΑ ΕΚΑΤΟ, για τιμαριθμική αυτόματη προσαρμογή του μεροκαμάτου στο τιμαριθμικό δείκτη της Π.Ε.Ο. για γενίκευση του 44ώρου για κοινωνικές ασφαλίσεις, για άπορροφήση ΟΛΩΝ ΤΩΝ ανέργων στις υπάρχουσες δουλειές ΧΩΡΙΣ ΕΛΑΤΤΩΣΗ ΣΤΙΣ ΑΠΟΛΑΥΣΕΣ. Αυτός είναι ο στόχος μας στο οικονομικό πεδίο, που πρέπει να συνδεθεί με το πολιτικό πρόγραμμα της πάλης ενάντια στο αστυνομικό κράτος, και για την έκλογη μιας ΚΥΡΙΑΡΧΗΣ ΣΥΝΤΑΧΤΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ.

Η Τροτσκυστική θέση είναι, ενάντια στο ένιατο μαύρο μέτωπο της αντίδρασης, πρέπει ν' αντιτάξουμε το ΕΝΙΑΙΟ ΜΑΧΗΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ.

Εναντία στο διαρκή πόλεμο του μαύρου μετώπου, θα πρέπει ν' αντιτάξουμε την διαρκή απεργία ολόκληρης της εργατικής τάξης!

Μόνον έτσι θα μπορούσε η εργατική τάξη να παλα-

Έξ' ιδίων τα βέλη—Θαρισαίοι

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΑΠ' ΤΗΝ "ΑΥΤΟΚΡΙΤΙΚΗ-ΚΡΙΤΙΚΗ" ΤΟΥ... ΣΥΝΤΡ. ΝΙΚΟΥ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ

"Όπως έμετς τα προβλέψαμε"

«Δέν προβλέψαμε...»—«Κάναμε λάθος...»—«Δέ διακρίναμε...»

«Όσο για μένα, δέ μου άνηκει η τιμή της ανακάλυψης μήτε της ύπαρξης των τάξεων στη σύγχρονη κοινωνία, ούτε και της πάλης ανάμεταξύ τους. Πολύ πριν από μένα άστοι ιστοριογράφοι περιγράφανε την ιστορική εξέλιξη αυτής της πάλης των τάξεων. Τό νέο πού έκανα έγω είναι πού άπέδειξα :

(α) Πώς η ύπαρξη των τάξεων συνδέεται μόνο με όρισμένους ιστορικούς εξέλιχτικούς άγώνες της παραγωγής.

(β) Πώς η πάλη των τάξεων άδηγεί άναγκαστικά στη δικτατορία του προλεταριάτου.

(γ) Πώς η δικτατορία αυτή άποτελεί μόνο τό πέρασμα για τη κατάργηση των τάξεων, και τη δημιουργία μιας άξιακής κοινωνίας».

Ο Λένιν, πολεμώντας όλους τους προδότες του Μαρξισμού, και σχολιάζοντας την πιο πάνω περιοσιή από τό γράμμα του Μάρξ στο Βαϊντεμάγιερ γράφει :

«Μ' αυτά τό λόγια κατάφερε ό Μάρξ με μια καταπληχτική λακωνικότητα να εφράσει πρώτα την κύρια και βασική διαφορά της διδασκαλίας του άπ' τη διδασκαλία των πιο προοδευτικών και σοβαρών πνευματικών ήγετων της μπουρζουαζίας και, δεύτερο, την ουσία της δικής του θεωρίας του Κράτους. Πολλοί λένε και γράφουνε συχνά: "Τό ούσιαστικό στη διδασκαλία του Μάρξ είναι η πάλη των τάξεων". Αυτό όμως είναι σφαλερό κ' άπ' αυτό τό σφάλμα προκύπτει, σε κάθε βήμα, μια άπλοισιωνιστική διαστρέψη του Μαρξισμού, αυτή δέ η παραποσίση κάνει τό Μαρξισμό παραδεχτό και για τί μπουρζουαζία... Κείνος, λοιπό, πού παραδέχεται την πάλη των τάξεων δέν είναι άκόμα Μαρξιστής. Μαρξιστής είναι μόνο εκείνος πού προσχετίνει την άναγνώριση της πάλης των τάξεων ως την άναγνώριση της δικτατορίας του προλεταριάτου. Σ' αυτό έγκείται η βασική διαφορά των μαρξιστών άπό τόις μπουρζουαζιστές, κ' ακόμα τοις μεγαλοαστοίς. Αυτή είναι η λυδία λίθος για την άναγνώριση του Μαρξισμού».

Αυτά τάγραψε ό Λένιν φυ-

σει, μ' επιτυχία, για τη ζωή και τη ζήση της!

ΑΝ Η ΗΓΕΣΙΑ ΤΗΣ Π.Ε.Ο. ΚΑΙ ΤΟΥ Α.Κ.Ε.Λ. διαφωνούνε με τό "Αλφάβητο του Κομμουνισμού", έπειδή οι συνθήκες είναι σήμερα διαφορετικές, είμαστε έτοιμοι να ακούσουμε τις άπόψεις τους σε μια δημοσιογραφική συζήτηση, ΟΠΟΥ ΘΕΛΟΥΝΕ ή ΣΤΟΝ «ΕΡΓΑΤΗ», ή στο «Δημοκράτη», ή και με μπροσοόρα. Θέλουμε να μάς ζηγήσουνε και μάς, κ' ολόκληρης της εργατικής τάξης, γιατί η θέση του "Αλφάβητου", πάνω στις τμηματικές απεργίες, ήτανε τότε σωστή και σήμερα λανθασμένη!

ΕΜΕΙΣ ! λέμε μαζί με τό "Αλφάβητο": ΚΑΤΩ ΟΙ ΤΜΗΜΑΤΙΚΕΣ ΑΠΕΡΓΙΕΣ ! ΖΗΤΩ Η ΠΑΝΑΠΕΡΓΙΑ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ! ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΕΝΙΑΙΟ ΑΠΕΡΓΙΑΚΟ ΜΕΤΩΠΟ! ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΤΑΧΤΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ !

ΗΓΕΣΙΑ της Π.Ε.Ο. και του Α.Κ.Ε.Λ. είμαστε ΕΤΟΙΜΟΙ για μια τίμια, δημοκρατική και λύτερη συζήτηση ΓΡΑΦΤΗ όπου θέλετε και όποτε θέλετε! ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΜΕ!

σικά πριν να πεθάνει, πριν άπ' τό Γεννάοιο του 1924 και φυσικά πριν άπ' τό Δεκέβριο του 1944.

Αν ρωτήσει κανείς τοις ήγέτες του Κ.Κ.Ε. όπως και του έδω ΑΚΕΛ, και τοις σταλινικούς σ' ολόκληρο τον κόσμο, θα δηλώσουνε πώς αυτοί δέχονται σαν όρθή την διδασκαλία των Μάρξ, Έγκελς, Λένιν. "Ότι "άδχονται" σαν όρθή τη διδασκαλία του Μάρξ για τό καπιταλιστικό καθεστώς και την πάλη των τάξεων μέσα σ' αυτό, πού, άναπότρεπτα, κατά τό Μάρξ, άδηγεί στη δικτατορία του προλεταριάτου. "Δέχονται" άκόμη τη διδασκαλία του Λένιν για τον καπιταλισμό και την τελευταία του περίοδο, την ιμπεριαλιστική. "Δέχονται", άκόμη, πάντα τη διδασκαλία του Λένιν (πού δέν είναι παρό ή έπέχταση κ' ή συγκεκριμενοποίηση εκείνης του Μάρξ) για τοις ιμπεριαλιστικούς πολέμους και τό καθήκοντα της έπαναστατικής προποσίσεως και της εργατικής τάξης μέσα σ' αυτούς.

Αυτά τό παραδέχονται. Στη πράξη, όμως, τί κάνουν; "Ο φίλος" Νίκος Ζαχαριάδης ήγέτης του Κ.Κ.Ε., σ' ένα άρθρο του πού δημοσιεύτηκε κατά τό "Δημοκράτη", στο 27ο φύλλο της Κοινοφρόμ, και πού άναδημοσιεύτηκε στο "Δημοκράτη" την περασμένη Κυριακή, (19 του Δεκέβριο 1948), γράφει:

(1) «Τό 1944 οι ένοπλες δυνάμεις του ΕΛΑΣ είχαν άπελευθερώσει, σχεδόν, ολόκληρη τη χώρα άπό τοις Γερμανούς».

(2) «Κι' όταν ήρθαν οι Βρετανοί στην Ελλάδα, δέ βρήκαν ερμανούς».

(3) «Όμως τό Κόμμα προοσίσε πολλές άδυναμίες, παρουσιάζονε, πού έκδηλώθηκαν τό 1944».

(4) «Τό Κόμμα δέν κατόρθωσε έγκαιρα να δει τίς άμφισβαντεύσεις, και τί λικνίσματα, πού παρουσιάστηκαν μέσα στο ΕΑΜ, και να τά χτυπήσει».

(5) «Τις άποφασιστικές έκείνες μέρες ή ήγεςία του Κόμματος δέν έκανε την άπαιτούμενη έπαγρύπνηση, δέ μπόρεσε να χοντροκόρει τά λάθη, με άποτέλεσμα να ύπαι-

χθεί ό ΕΛΑΣ στο Στρατηγείο της Μέσης Ανατολής και να γίνονε άδικαιολόγητες παραχωρήσεις στο Λίβανο».

ΚΑΙ ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ Ο «ΦΙΛΟΣ» ή σ. ΝΙΚΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ:

(6) «Η ήγεςία του Κ.Κ.Ε. δέ μπόρεσε να διακρίνει τα τραγικά σφάλματα της συμφωνίας της Γραζέτας, πού έδινε τό δικαίωμα στο Σκόμπυ να μπεί με τά στρατεύματά του στην Ελλάδα όταν πιά δέν είχε καμιά δουλειά εκεί».

(7) «Τό ΕΑΜ, με τον ήρωικό του ΕΛΑΣ, δέν ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΕΠΙΤΡΕΨΟΥΝ ΣΤΟΤΣ ΒΡΕΤΤΑΝΟΥΣ ΝΑ ΑΠΟΒΙΒΑΣΘΟΥΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ.» (Τά κεφαλαία δέν είναι του "Εργάτη».)

(8) «Έπρεπε να διακρίνει ή ήγεςία ότι μοναδικός σκοπός των Βρεττανών ήταν να χτυπήσουνε τό Λαϊκό και άπελευθερωτικό κίνημα της Ελλάδος, πού είχε βάσει τη σφραγίδα του στη ζωή της χώρας».

ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΠΑΡΤΕ ΤΗΝ ΑΝΑΠΝΟΗ ΣΑΣ,

Η Πάλο—Λογοκρισία...

ΡΑΓΙΑΔΕΣ-ΛΙΒΕΛΛΟΜΑΝΙΑ!...

«Τί Δέν Γενέσθαι!..»

«Δέν είναι πιά κατάσταση αυτή. "Η φράση τούτη είναι πέρα όσπέρα, αντικομμουνιστική, μοιρολατρικά χριστιανική. Κι' όμως έρχεται και σε μάς, τοις Τροτσκυστές, ή άθάσταχη άνάγκη να τη ξεστομίζουμε, κάθε ώρα και στιγμή. Κι' ό λόγος— ό μόνος λόγος—οι Λίβελλοι, ή έπιδημία και λιβελλομανία πού έχει κυριέψει τοις ραγιαδες της Κύπρου (άριστερούς και δεξιούς...) κ' ή άπαράδεκτη ή άφόρητη πιά ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑ πού μάς έξασκει κ' ό τελεφταίος μουντζαλωτής του τυπογραφείου».

Και, του στραβού τό δικό, δέν έχουνε και πολύ άδικο, ή, μάλλο, ΚΑΘΟΛΟΥ άδικο: Γιατί, έτσι πού πιά καταντήσανε, οι θρασύδειλοι ραγιαδες της Κύπρου —"πολιτεύομενοι" και «μή» (—φτηνό έμπόριο των ιδεολογιών). «καλημέρα» να πείς στον άλλο, σκέφτεσαι και πάλι σκέφτεσαι μήπως είναι... λιβελλος... Και σήμερα, με την πιο μικρή άφορμή, κινδυνεύεις, άπό τό μπουρζουαδικό «δικαστήριο», να δεις —δέν είναι παλιε-γέλασε — όλο τό ύποστατικό σου να θγαίνει στο σφυρί, να γάνεις, κοντολογίς, ΤΟ ΨΩΜΙ ΣΟΥ.

(Κάτι τέτοιο δέν κόντεπε παρό τρία, να πάθει και ό «ΖΑΒΑΛΛΗΣ» ;

Για τίς μέγες έφημερίδες, —άριστερές και δεξιές — κάτι γίνεται. Σηριγμένες άπανα στην καμπούρα έκδοτικών εταιριών και κομμάτων, μπόρουνε και πληρώνουνε τό σπασμένο και θουλώνουνε τό στό-

μα του εργοδότη τυπογράφου...

Μα για τίς μικρές, θδομαδιτικές, έφημεριδούλες και, ΠΡΟΠΑΝΤΩΣ, σαν την δικιά μας, τον «ΕΡΓΑΤΗ» ΜΑΣ, πού σηρίζεται άπάνω στο ξερό προλεταριακό μεροκάματο ΚΑΙ των συνταχτών και των μετρημένων κομματικών και συμπαιθόντων άναγνώστών του;!

«Δέν είναι πιά κατάσταση αυτή», έστο!... "Όμως, «τί δέν γενέσθαι»;!... "Όρθά—κοφτά να ξεαιρεθούνε τά τυπογραφεία,— να μή τά πιάνει, να τό ποίμε ζωντανά, ό δημοσιογραφικός νόμος».

Σ' αυτή την κατεύθυνση πρέπει να τραβήσουνε, ολόταχως, οι εργοδότες τυπογράφοι, αν δέν θέλουνε ναρθεί μια μέρα— και δέν είναι καθόλου μακριά!— πού θα τυπώνουνε μονάχα τον... «θρήνον της Παναγίας» ή τον... «Ασκληπιόχτηαν»!

Και σ' αυτή την κατεύθυνση πρέπει να τραβήσουνε ολόταχως, στο πλάι τους, ΚΑΙ οι δημοσιογράφοι («άριστεροι» και δεξιό!) αν δέν θέλουμε ναρθεί μια μέρα— και δέν είναι καθόλου μακριά!— πού κ' άπάνω στο πιστήριο άκόμα, και την ώρα πού θα παραλαμβάνει ό έφημεριδοπώλης άκόμα τά φύλλα, θα μάς γίνεται ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑ, θα μάς ΠΕΤΣΟΚΟΥΝΕ ΟΙ ΣΤΟΙΧΕΙΟΒΑΡΤΕΣ με την —τουλάχιστο νακόθε... σύντομος, γλυκός θάνατος...— ΣΚΟΥΡΙΑΣΜΕΝΗ και ΦΑΡΜΑΚΩΜΕΝΗ ΨΑΛΛΙΔΑ... ΠΠΑΛΑ ΤΟΥΣ... ("Η Σ. Ε. του «ΕΡΓΑΤΗ»).

